

РЕШЕНИЕ

№ 7413

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 25.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **6034** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно- процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Л. Р. С. срещу Уведомително писмо /УП/, с изх.№02-260-6500/1586 от 10.04.2013 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“- Разплащателна агенция /ДФЗ-РА/ за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Схемата за национални доплащания на тютюн, по реда на Наредба №2 от 21.02.20011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфичното подпомагане за 2011 г., В ЧАСТТА МУ, с която оторизираната субсидия по подаденото от него заявление с У. 26/060611/84885, валиден за кампания 2011 г. в размер на 4723.11 лева е удържана. С жалбата се иска отмяната на акта като незаконосъобразен и присъждането на направените за производството разноски

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 АПК.

В съдебно заседание пред АС София град, жалбоподателят и ответникът не се представляват. Във връзка с разпореждане на съда, с което е указана носената от ответника доказателствената тежест за установяване наличието на конкретните факти за удържаната с оспореното писмо сума е депозирана молба-уточнение от 09.08.2013 г., в която е посочено, че конкретната причина са санкции, наложени за бъдещ период с Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г. и са приложени доказателствата, които според ответника изпълват изискването за

надлежно съобщаване на последното и влизането му в сила.

Прокурор от Софийска градска прокуратурата, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна, съдът приема за установено:

1. В оспореното УП не е посочено фактическото основание за удържане на оторизираната субсидия за 2011 г. в размер на 4723.11 лева. За първи път опит за излагане на фактически основания ответникът прави с молбата-уточнение от 09.08.2013 г. и то във връзка с дадени му от съда указания за носената от него доказателствена тежест. Като такава се сочи- Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г., с което са наложени санкции за бъдещ период.

2. Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г. не е влязло в сила към момента на издаването на процесното УП-10.04.2013 г., по следните съображения:

а/ Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г. е било изпратено с препоръчано писмо чрез S. P. на посочения в заявлението за подпомагане 2011 адрес, който е адрес за кореспонденция и постоянен адрес: [населено място]-6458, [община], област Х. / л.35 от адм.дело №129/2013 г. на АС-Хасково, изпратено по подсъдност на АССГ и приложено към настоящото/. В заявлението-образец се съдържа графа: телефон; мобилен, която е попълнена от заявителя, като е посочен следния номер:0898/363056. В преписката се съдържа и копие от лична карта на заявителя, от която е видно, че това е и постоянния адрес на заявителя по гражданска регистрация. Същият е посочен и в жалбата до съда, по която е образувано настоящото съдебно производство.

б/ Писмото е било върнато от оператора на пощенски услуги, като в известието е изписано: „см.адрес” и дата: "28.10". Освен че датата е непълна, липсва и подпис на служител на оператора, което прави неустановимо авторството на вписаното удостоверяване и го лишава от материалната му доказателствена сила;

в/ Ответникът не твърди и в преписката няма данни, да е направил опит да съобщи устно издаденото от него Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г. като потърси заявителя на обявения в заявлението номер на мобилен телефон;

г/ Вместо това е пристъпил директно към уведомяване по реда на чл.61, ал.3 от АПК, като е поставил УП на таблото за обявления на ДФ”З”, за което е съставен Констативен протокол от 2.11.2011 г., подписан от трима служители на администрацията му.

3. Оспореното в пределите на настоящото съдебно производство УП с изх.№02-260-6500/1586 от 10.04.2013 г. е съобщено на жалбоподателя на 18.04.2013 г. на посочения в заявлението адрес, на който е било изпратено и УП с изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г.-с.Ш.-6458, [община], област Х., което допълнително обуславя недостоверността на удостовереното в известието за доставяне на последното.

4. Жалбата до съда е подадена до съда на 25.04.2013 г.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи.

Жалбата е допустима.

Подадена е от активно легитимирано лице с правен интерес. Уведомителното писмо, в оспорената му част, представлява индивидуален административен акт, който пряко засяга права и законни интереси на жалбоподателя.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, но в нарушение на установената форма и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила -отменителни основания по чл.146, т.2 и т.3 от АПК:

1. Съгласно чл. 20а ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, който организира и ръководи дейността и я представлява. Държавният фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на О. на ЕС /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки.

2. АПК:

„Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.

(2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива.

(3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.”

3. Изпълнението на всяка една от уредените с чл. 61, ал. 3 АПК процедури съставлява фикция за редовното уведомяване на заинтересованото лице от административния орган. Необходимо условие за тяхното приложение обаче е лицето да не бъде намерено на посочения адрес или адресът да е неизвестен за органа. В конкретния случай по изложените от съда съображения при изграждане на фактическите му изводи, липсва надлежно удостоверяване, че заявителят е сменил посочения в подаденото от него заявление адрес, който съвпада и с постоянния му адрес и на който адрес впоследствие-при съобщаване на оспореното УП, същият е бил намерен. Отделно от това, съдът счита, че след като в утвърдения образец на заявление за подпомагане се изисква посочването на телефонен номер от заявителя и такъв е посочен от него, преди да пристъпи към уведомяване по реда на чл.61, ал.3 от АПК, вкл. и когато лицето не е намерено на посочения адрес и това е удостоверено по надлежен ред, администрацията е длъжна да направи опит да се свърже със заявителя по телефона и да му съобщи акта устно, в съответствие с чл.61, ал.1 от АПК. Това разрешение произтича от целта на съобщаването-издадения акт реално да достигне до адресата, когото засяга, а не да се пристъпва към формалните процедури по чл.61, ал.3 от АПК, които в случая само привидно осъществяват тази цел. Произтича и от

принципите за законност-чл.4 от АПК и за достъпност, публичност и прозрачност-чл.12 от АПК. С оглед на изложеното, обратно на приетото от административния орган, липсва надлежно съобщаване на Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г.

4. Действително, съгласно чл.5б от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 885/2006 НА КОМИСИЯТА от 21 юни 2006 година относно реда и начина на прилагане на Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета по отношение на акредитирането на агенциите платци и други стопански субекти, както и по отношение на клиринга на счетоводните сметки на ЕФГЗ и ЕЗФРСР, „без да се накърнява каквато и да е друга мярка по прилагане, предвидена в националните законодателства, държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер”.

5. Следователно, именно чл.5б от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 885/2006 предпоставя установяването на задължението съобразно националното законодателство.

6. За установяване на задължението е издаден индивидуален административен акт-Уведомително писмо изх.№02-260-6500/11038 от 2.10.2011 г., в случая.

7. Издадените индивидуални административни актове пораждат целените с тях и предвидени от закона правни последици, ако са влезли в сила, а преди това- само, ако подлежат на предварително изпълнение по силата на закона, на основание разпореждане по чл.60, ал.1 АПК или определение на съда по чл.167, ал.1 от АПК, на което данните по делото категорично не сочат.

8. При липса на подлежащ на изпълнение административен акт, установяващ задължението, като основание и размер, не се е осъществил и правопораждащия за упражненото правомощие юридически факт. Към момента на издаването на оспореното УП /чл.142, ал.1 от АПК/, с което сумата, представляваща санкция за бъдещ период е удържана, тя не е била установена в съответствие с националното законодателство, поради което и жалбата, като основателна, следва да се уважи, а УП-да се отмени в оспорената му от жалбоподателя част.

9. Друго самостоятелно основание за отмяната на оспореното УП е и допуснатото нарушение на установената форма, поради липса на изложени фактически основания-чл.59, ал.2, т.4 от АПК. Действително трайната съдебна практика допуска отделното излагане на мотиви, но те трябва да са изложени в асоциирани към конкретния акт документи, а не да се прави опит да се излагат за първи път такива във фазата по съдебно оспорване на издадения акт. Липсата на фактически основания не може да бъде санирана и с доказателствени искания, тъй като липсва предмет на доказване от фактическа страна.

10. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно и следва да бъде уважено за доказан им размер-10 лева, заплатена държавна такса за жалба срещу административен акт.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.3-то и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд София- град, II о., 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. Р. С. Уведомително писмо, изх.№02-260-6500/1586 от 10.04.2013 г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”-

Разплащателна агенция за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Схемата за национални доплащания на тютюн, по реда на Наредба №2 от 21.02.20011 г. за специалните изисквания за участие в одобрените схеми за национални доплащания и за специфичното подпомагане за 2011 г., В ЧАСТТА МУ, с която оторизираната субсидия по подаденото от жалбоподателя заявление с У. 26/060611/84885, валиден за кампания 2011 г. в размер на 4723.11 лева е удържана изцяло.

ОСЪЖДА ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ” да заплати на Л. Р. С., [ЕГН] сумата в размер на 10 /дест/ лева, разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: